

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320205595
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320205595.2

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: M. J. H., J.. XX.XX.XXXX, G. I.-Q., Q. J., Y..Č.. J., Y. XX/XX, o zaplatenie 193,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanej zaplatenia peňažnej sumy vo výške 193,37 eur na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovak Telekom, a žalovanou boli sprístupnené žalovanej verejné elektronické telekomunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom, za čo sa tá zaviazala uhradiť dohodnutú cenu. Právny predchodca žalobcu následne žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil takéto služby, pričom cenu dodaných služieb vyúčtoval faktúrou č. 5103888667 znejúcou na sumu 24,99 eur, faktúrou č. 5105800186 znejúcou na sumu 25,20 eur, faktúrou č. 8201171539 znejúcou na sumu 25,- eur, faktúrou č. 8203135881 znejúcou na sumu 24,98 eur a faktúrou č. 8205112263 znejúcou na sumu 24,99 eur. Okrem toho medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, tzv. degresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia pomerne znižoval. Žalovaná následne porušila záväzok viazanosti s tým, že porušila zmluvnú povinnosť platiť cenu riadne a včas za poskytnuté telekomunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty v celkovej výške 68,21 eur, pričom táto zmluvná pokuta bola vyúčtovaná faktúrou č. 821728951 s tým, že pri jej výpočte bol zohľadnený počet dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Následne právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil žalobcovi dňa 08.07.2020 pohľadávku voči žalovanej z titulu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a zmluvnú pokutu, o čom bola žalovaná písomne upovedomená postupcom. Z uvedených dôvodov si tak žalobca uplatňuje len časť postúpeného nároku z titulu nezaplatenia ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby ako aj zmluvnej pokuty, čo predstavuje celkovo sumu 193,37 eur.

2. Tunajší súd následne doručil žalovanej žalobu a v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ju vyzval, aby sa k podanej žalobe vyjadrila. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila, a preto súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie dňa 24.06.2021. Zároveň vyzval žalobcu, aby predložil listinné dôkazy preukazujúce platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast ospravedlnil a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Tiež sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju

neúčasť neospravedlnila, a preto súd s poukazom na ustanovenie § 180 Csp vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

3. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy a to: žalobu, všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom a. s., dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, identifikačné údaje účastníka (čl. 17), faktúra (čl. 17), preberací protokol (čl. 18), zmluva o postúpení pohľadávok (čl. 19-23), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 25), oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva na zaplatenie pohľadávky, podací hárok, zmluva o poskytovaní verejných služieb, faktúry (čl. 31- 36), uznesenie (čl. 61), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 87-94), cenník pre poskytovanie služieb (čl. 95-104), príloha cenníka programov Happy (čl. 105) a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav vecí:

4. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24.02.2012, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej telekomunikačné služby, program služieb „MI NEOB2“. Okrem toho právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom a. s., a žalovaná uzavreli dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.08.2016, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal žalovanej poskytovať program služieb „Happy M NAJ“ s tým, že žalovaná sa zaviazala platiť dohodnuté poplatky za poskytnuté služby a zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 28 mesiacov. Zároveň v článku 3 takéhoto dodatku bol dojednaný záväzok viazanosti, z ktorého okrem iného vyplýva, že žalovaná sa zaväzuje zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom po dobu 28 mesiacov s tým, že bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Porušením takéhoto záväzku viazanosti okrem iného je aj nezaplatenie ceny za poskytnuté služby do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Zmluvné strany si tiež dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia záväzku viazanosti, pričom tá bola vypočítaná podľa vzorca: vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet - počet dní uplynutých z doby viazanosti/ celkový počet dní doby viazanosti * základ pre výpočet). Ako základ pre výpočet zmluvnej pokuty bola dojednaná suma 200,- eur. Súd ďalej zistil, že žalovanej bolo poskytnuté telekomunikačné zariadenie „Lenovo VIBE P1m BL“ za akciovú kúpnu cenu 19,- eur s tým, že takéto zariadenie si žalovaná prebrala 23.08.2016. Súčasťou dodatku k zmluve boli aj všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, ktoré upravovali práva a povinnosti zmluvných strán. Následne faktúrou zo dňa 08.03.2018 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej sumu 44,78 eur za poskytnuté služby, faktúrou zo dňa 08.02.2018 sumu 29,97 eur, faktúrou zo dňa 08.01.2018 sumu 49,77 eur, faktúrou zo dňa 08.12.2017 sumu 30,19 eur, faktúrou zo dňa 08.11.2017 sumu 49,77 eur a faktúrou zo dňa 08.09.2018 jej vyúčtoval zmluvnú pokutu vo výške 68,21 eur. Následne právny predchodca žalobcu uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2020, ktorou okrem iného boli postúpené pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej, čo vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky, pričom celková istina predstavovala sumu 250,32 eur z jednotlivých faktúr. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.07.2020 mal oznámiť žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Právny zástupca žalobcu tiež listom zo dňa 09.09.2020 označeným ako „výzva na zaplatenie pohľadávky“ vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Z podacieho hárku (čl. 28) však nevyplýva, že by takáto výzva na zaplatenie dlžnej sumy právneho zástupcu žalobcu bola odoslaná žalovanej, pretože v zozname adresátov listinných zásielok nie je uvedené meno žalovanej. Právny zástupca žalobcu vo svojom elektronickom podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.06.2021 tiež uviedol, že zmluvná pokuta má regresívny charakter a klesá za každý deň plnenia zmluvy, v dôsledku čoho sa pomerne znižuje s tým, že základ zmluvnej pokuty bol 200,- eur. Zároveň poukázal na skutočnosť, že hodnota zabezpečovaného záväzku v čase uzavretia zmluvy bola vo výške 671,80 eur bez DPH, t. j. 28 mesiacov * 23,99 eur + 1,- euro. Z tohto dôvodu si tak s prihliadnutím na dodržanie tohto záväzku zo strany žalovanej uplatnil len časť zmluvnej pokuty vo výške 68,21 eur, ktorá je znížená regresívnym spôsobom na základe dohodnutého vzorca. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie takejto zmluvnej pokuty. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu tak zmluvná pokuta je upravená v súlade s rozhodovacou praxou slovenských súdov. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu, tak podľa názoru právneho zástupcu žalobcu táto bola preukázaná v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou, ktorá je bežne akceptovateľná s tým, že poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003. Okrem toho na preukázanie aktívnej legitimácie súdu predložil aj výzvy právneho predchodcu zo dňa 08.11.2017, 08.12.2017, 08.01.2018, 08.02.2018, 08.03.2018, 08.09.2018, ktoré boli doručované žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o poskytovaní verejných služieb. Z tohto

dôvodu tak právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpení pohľadávky s tým, že žalovaná napriek takýmto výzvam bola v omeškaní viac ako 90 dní a svoj dlh nezaplatila, a preto je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. K takémuto vyjadreniu predložil okrem toho právny zástupca žalobcu aj cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, kde sú uvedené jednotlivé poplatky za poskytované služby.

5. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

8. Podľa § 43 ods. 1, 2, 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu alebo sa nachádza v zozname dlžníkov podľa osobitného predpisu, 36a)

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b). Podnik je povinný

a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),

b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získavať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov v rozsahu podľa § 56 ods. 3 písm. a),

c) písomne, elektronickou poštou alebo službou krátkych správ (SMS) oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť. Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte

pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

9. Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme. Zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 39)

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,

4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,

5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,

f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,

g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,

h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,

i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

10. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná platným spôsobom uzatvoril vyššie uvedenú formulárovú zmluvu resp. dodatok. Zároveň právny predchodca žalobcu pripravil návrh zmluvy s dodatkom s tým, že žalovaná nemohla takýto obsah zmluvy ako aj dodatku ovplyvniť, ale musela ich prijať ako celok alebo odmietnuť. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tak vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah, pretože právny predchodca žalobcu poskytoval elektronické služby žalovanej, pričom tieto služby poskytoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti /ide o skutočnosť známu z činnosti súdu, ako aj vyplývajúcu z Obchodného registra/ a žalovaná uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ s tým, že v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by pri uzatváraní a plnení zmluvy konala žalovaná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Z uvedených dôvodov tak žalovaná má postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a právny predchodca žalobcu mal postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatňoval v súdnom konaní voči žalovanej postúpené peňažné pohľadávky, ktorá vyplývajú z predložených listinných faktúr, a preto súd najskôr preskúmal v predmetnom spore aktívnu legitímáciu žalobcu. Vecná legitímácia znamená označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a

účastník na opačnej strane subjektom povinnosti, pričom ide o práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, žalobca, nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide s tým, že nedostatok pasívnej legitímácie znamená, že ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľ hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom takejto povinnosti, o ktoré v konaní ide. Žalobca na preukázanie účinného postúpenia pohľadávok poukazyval na oznámenie o postúpení žalovanej, zmluvu o postúpení pohľadávok, resp. výzvy právneho predchodcu žalobcu, a ktoré boli doručované na adresu žalovanej, ktoré možné považovať za výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Takéto tvrdenie však podľa názoru súdu neobstojí, pretože ide vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o spotrebiteľský vzťah, a preto : „V priestore spotrebiteľského práva a súdneho konania však je treba vyhodnocovať otázku vecnej legitímácie strán sporu (no najmä dodávateľa, podnikateľa) v rozsahu celého okruhu otázok spojených s platnosťou, účinnosťou, či účinkom postúpenia pohľadávky na podklade zmluvy, čo v sebe zahŕňa aj potrebu skúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky. Dovolenosť postúpenia pohľadávky okrem základných podmienok upravených vo všeobecnom súkromnoprávnom predpise upravujú aj osobitné zákony upravujúce bankové, telekomunikačné, alebo iné právne vzťahy. Nutnosť preskúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky (a platnosť postúpenia) v aj spotrebiteľských vzťahoch bola potvrdzovaná aj judikatúrou (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017).“ /uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/142/2019 zo dňa 29. apríla 2020/. Pri posudzovaní platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu je tak potrebné vychádzať z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postúpenie pohľadávky ako aj z ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách a to vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postupoval pohľadávky vzniknuté podniku poskytujúcemu elektronické služby. Ustanovenie § 43 ods. 13 umožňuje podniku postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom účastníka, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že účastníka písomne vyzval na plnenie a účastník je napriek tejto výzve v omeškaní s platením dlhu dlhšie ako 90 dní. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal počas súdneho konania splnenie takýchto zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, pretože napriek výzve súdu nepreukázal účinné doručenie výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. žalovanej, resp. jej súhlas s postúpením pohľadávky. Z uvedených dôvodov tak neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto je takéto postúpenie pohľadávky neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby a uplatnenie si vyššie špecifikovaného nároku. Okrem toho súd poukazuje aj na právny názor obsiahnutý v rozhodnutí Ústavného súdu SR : „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ /uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/. Zároveň samotná skutočnosť, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej neznamena, že súd nie je oprávnený preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky resp. existenciu pohľadávky. „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523526'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka.“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2009, sp. zn. 1Cdo 76/2007/. Z uvedených dôvodov tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaná, aj keď bola úspešná v súdnom konaní v celom rozsahu, tak žiadne trovy konania jej nevznikli, a preto jej súd nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).